

Аз и ти в Него ЕДНО да бъдем

Лина Найденова

*Слово, споделено по време на
богослужение в църква МИСИЯТА на
21.11.2010 – едно дълбоко откровение за:*

- *смисъла от единство;*
- *преплитане на индивидуалните служения и призиви;*
- *причина за социална ангажираност на църквата.*

Защо са важни взаимоотношенията помежду ни?

Видях как Христовата невеста - Църквата е тяло съставено от части. Видях, че Той иска да застанем в пълен ръст пред Него и да бъдем достатъчно израстнали и добре сложени, за да бъдем Негови партньори. Видях как, обаче, очите искат да са ръце, а ръцете крака, а краката не са сигурни даже дали трябва да са част от тялото. Видях, че много от частите не си бяха на мястото и, че Невястата иска въпреки това да се изправи пред Христос, стоейки на ръцете си и с уши на мястото на очи. Видях, че тялото не може да стои така, защото без очите на правилното място не може да вижда Христос, без ръцете не може да го държи за ръка и без краката не може да Го последва.

Защо сме призвани да работим заедно?

Видях, че някои части не виждат, че са части от тяло, а други просто не искат да са бъдат такива, мислейки си, че нямат нужда да работят заедно с другите. Всички тези части обаче виждат, че има едно друго ниво на познание на Христос - като Невяста, и се опитват някак да застанат сами пред Христос, както само Невястата може да застане. Други, които виждаха какви части са от тялото и бяха на правилното място, се страхуваха да заемат своята функция

заради фалшиво смирение неவிждайки, че без тяхното действие останалата част от тялото не може да работи правилно. Видях, че поради всички тези фактори, Невястата не може да застане на правилна позиция спрямо Христос. Тогава рабрах целта на дявола, когато удря хората в църквата и взаимоотношенията между тях – **той не го прави само, за да наранява отделните части или да откъсва части от Тялото, а за да попречи на Църквата да ходи в откровението за Христос, което само Невястата може да има.** Невяста е тази, която има правилно функциониращо тяло – съразмерно и с ръце и крака на правилните им места. „*Без петно или бръчка*” (Ефесяни 5:27). Славна и красива. Христовата Невяста.

Каква е ролята на индивидуалните видения, призиви и служения?

Църквата е в сезон, в който Бог отключва видения и разкрива призиви и служения на отделни индивиди. Главна цел на тези видения и призиви и служения е да направят Невястата да израстне до пълния ѝ размер и да започне да се движи по правилния начин и в правилната посока. Единствения начин по който тези видения могат да изпълнят тази своя функция е първо техните носители да се видят като части от Тяло и второ, когато те видят тези видения, призиви и служения като взаимосвързани. В противен случай те се осуетяват, защото не се използват по предназначение и това се случва най-често, когато носителите на тези видения действат сами без да потърсят позицията на своето видение спрямо виденията на другите и общото църковно видение.

Дарбите и призива са неотменими - помазани Божии служители с големи видения излизат като овце без стадо сред вълците – служенията са осуетяват и често овцете биват погълнати. Така мнозина помазани служители падат и фокусът на техните видения се отмества от Христос. „Който се отлъчва *от другите*, търси *само* своето желание и се противи на всеки здрав разум.“ (Притчи 18:1) „а в многото съветници *има* безопасност (Притчи 11:14). Виждаме, че призива за единство в Тялото е поради нещо по-голямо от това да се покажем, че сме по-добри от другите религиозни общества и така да получим слава за себе си. Славата принадлежи само на Един, който е толкова превъзходен, че желанието да Го познаваме е по-силно от всички други наши желания, включително от това да се отделим от другите християни при първия повод.

В друга част от видението видях, че хора са поискали да видят Христос и да му служат. Той им казва, че вече се е разкрил и може да бъде видян. Той казва:

„А когато дойде Човешкият Син в славата Си и всички святи ангели с Него, тогава ще седне на славния Си престол. И ще се съберат пред Него всички народи; и ще ги отлъчи един от друг, както овчарят отлъчва овцете от козите; и ще постави овцете от дясната Си страна, а козите от лявата. Тогава Царят ще каже на тези, които са от дясната Му страна: Елате, вие, благословени от Моя Отец, наследете царството, приготвено за вас от създанието на света. Защото оградих и Ме нахранихте; ожаднях и Ме напоихте; странник бях и Ме прибрахте; гол бях и Ме облякохте; болен бях и Ме посетихте; в тъмница бях и Ме споходихте. Тогава праведните в отговор ще Му кажат: Господи, кога Те видяхме гладен и Те нахранихме; или жаден и Те напоихме? И кога Те видяхме странник и Те прибрахме; или гол и Те облякохме? И кога Те видяхме болен или в тъмница и Те посетихме? А Царят ще им отговори: Истина ви казвам: Понеже сте направили това на един от тези най-малки Мои братя, на Мене сте го направили. (Матей 25: 31 – 40)

Каква е главната цел на социалната дейност на църква МИСИЯТА?

В църква „Мисията“ социалните проекти, действащи според предупрежденията в тези стихове, са част от главното видение на църквата. Мотивацията за всяка социална дейност трябва да е разкриване на същността на Исус на света и точно това е и мотивацията зад проектите на църква „Мисията“. Но виждаме от тези стихове, че има една по-превъзходна мотивация – **да видим Исус в пълнотата Му.**

Както Исус казва, че в Господната вечеря, която взимаме, виното е Неговата кръв и хляба е Неговата плът (а не че те са само един символ), то така и в тези стихове Исус не казва, че тези хора са символ на Него или, че тези

думи са метафорни. Изглежда, че както Господната прапеза и позицията ни като Невяста са наречени **мистерии**, така и разкриването на лицето на Исус в нуждаещите се е мистерия. Това подсказва, че както в причастието се съдържа нещо повече от символика, така и **социалната дейност на Христовото тяло е нещо повече от това да се покажем като по-морални или да изпълняваме заповед**. Това е отвъд хуманизма, който е зад много от социалните дейности на религиозните общества.

Словото разкрива, че има една друга дълбочина на познанието на Исус, която църквата може да преживее само в извършването на дейност, която помага на най-ощетените. Това не са дела, които ние трябва да вършим, за да бъдем оправдани и, чрез които да достигнем до Бога – кръста вече се е погрижил за това. (*Даже в тези стихове се казва, че „праведните“ са тези, които питат кога Исус е бил гладен.*) Тук по-скоро става дума за това нашите очи да бъдат отворени за тази **мистерия** и да видим Исус по този нов начин. Това е свързано с наследяване на Царството, което е отвъд спасението, подарено ни заради жертвата на кръста. Трябва да запомним, че тези мистерии не са поставени, за да не бъдат разкрити, а по-скоро съществуват за да бъдат разкрити на тези, които искат да отидат по-дълбоко.

Посоките...

Видях как Бог движи църква „**Мисията**“ в определени посоки.

В духовното измерение: откровение за семейството на Бога и за позицията ни като Невяста на Исус; подреждане на тялото и поставяне на частите по правилните им места; и подбуждане на копнеж за духовните дарби за назидание на тялото.

Във физическото измерение: основаване на бизнеси, които служат за покриване на нуждите на църквата и финансиране на социалните проекти с цел църквата да бъде генератор на финанси, а не длъжник. Най-важното обаче е първото откровение за това.

Във Второ Петрово 1:5 – 8 апостола ни призовава:

„Положете всяко старание и прибавете на вярата си добродетел, на доброделта си благоразумие, на благоразумието си себеобуздание, на себеобузданието си твърдост, на твърдостта си благочестие, на

благочестието си братолюбие и на братолюбието си любов. Защото, ако тези се намират у вас и изобилстват, те няма да ви оставят безделни, нито безплодни относно познаването на нашия Господ Исус Христос.“

Братя и сестри, нека се протегнем към това по-дълбоко познаване на нашия Господ. Нека израстнем до пълния ръст, подобаващ на Христовата Невяста. Можем.

Лина Найденова